

Hoe is het nu met: Manon Ballings

Het afgelopen jaar was er op korfbalgebied helaas weinig tot niets te melden. Om de nieuwsloze periode door te komen, zijn een flink aantal Avantianen aan het woord gekomen om te vertellen hoe het met ze gaat.

Nu de zomer voor de deur staat en het erop lijkt dat we daarna weer als vanouds het verenigingsleven kunnen leven, is dit de één na laatste keer dat de rubriek verschijnt. Het woord is deze keer aan Manon Ballings, die het stokje door kreeg van Sophie Donkervoort.

Vraag van Sophie: Hi Manon! Hoe is het met je? Ben je al helemaal hersteld van de operatie? Ik ben benieuwd hoe jij die laatste wedstrijd tegen DSC hebt beleefd!

Hi Sop, wat leuk! Het gaat met mij ook goed hoor! Mijn operatie is komende week toevallig precies een jaar geleden en ik kan gelukkig zeggen dat het geholpen heeft. Bij MTC De Viergang zal ik komende week ook voor het laatst gaan trainen.

DSC-Avanti.. dan noem je wel een wedstrijd! Ik weet nog dat ik een voorzichtig sprongetje maakte toen Jor de laatste strafworp scoorde en dat daarna nog een paar hele spannende minuten volgden. Toen de scheidsrechter de wedstrijd beëindigde, was ik volgens mij eerst kort in shock en kon ik het niet geloven. Op de beelden zie je mij ook stilstaan in het veld met mijn handen voor mijn mond, terwijl iedereen al om mij heen aan het rennen, springen en gillen was. Kippenvel!

Hoe ben jij ooit bij Avanti terecht gekomen en hoeveel jaar ben jij lid (geweest)?

Op 5,5 jarige leeftijd ben ik lid geworden van Avanti. Mijn oma en moeder hebben beiden gekorfbald (bij HKV en Die Haghe),

maar mijn moeder heeft altijd gezegd dat ik vrij heb mogen kiezen na het behalen van mijn zwemdiploma's. De eerste plek waar wij alleen gingen kijken, was wel op een korfbalvereniging ;-). Persoonlijk denk ik dat ik op dat moment alle sporten leuk had gevonden, maar ik ben blij dat wij op Avanti zijn begonnen met kijken.

Als je niet was gaan korfballen, voor welke sport had je dan gekozen?

Een andere teamsport met een bal en wat actie, dus in Pijnacker denk ik dan aan handbal.

Wat kan je vertellen over onderstaande foto's?

Dit waren nog eens tijden! In de regen op het gras/in de modder kampioen worden. Dit was in de C2 met Nikki Klijn (mocht je haar niet herkennen) ?. Je kon in de jeugdteams driemaal per seizoen kampioen worden en het zou heel goed kunnen dat dat toen ook het geval was.

Rugnummer 3 heb ik sinds ik in de Avanti-selectie speel. Dit was de laatste reguliere competitiewedstrijd tegen Sporting Delta, voordat wij de kruisfinales gingen spelen. Het BWD was toen al erg actief!

Mijn debuut! Ik mocht in de basis van het 1e starten tegen Futura en speelde zelf nog in de A1. Aan de foto te zien vond ik het als zeventienjarige toch allemaal best wel spannend!

De eerste gewonnen kruisfinale tegen Nic. in Groningen. Terugkijkend waren dit ook echt wel vermoeiende weken. Veel wedstrijden in een korte periode, ook doordeweeks. Ik was daarnaast net begonnen met mijn fulltime baan in de jeugd ggz. Dan ging je bijvoorbeeld rond 02:30 slapen en ging je wekker alweer om 06:30 uur.

Dit was net na de wedstrijd DSC-Avanti met mijn lieve moeder, die het volgens mij ook allemaal wel erg spannend vond. Wat een emotie bij iedereen, heel gaaf!

Heel eerlijk? Ik weet niet meer wanneer dit was en met welke reden wij iets te vieren hadden. Voor mijn gevoel stond dat zwembad ook plotseling in de dameskleedkamer! Ik hoor dus graag nog even de context!

De Avanti Awards; Speelster van het jaar 2017-2018! Dus toch nog wat gewonnen in het Korfbal League seizoen... Zonde trouwens dat dit evenement nu niet door kon gaan.

Afscheid van Nikki Klijn. Belangrijke speelster voor het team en een vriendin van mij! Dubbel jammer dus dat zij gestopt is.

Welke hobby's had en heb jij naast het korfbal?

Mijn hobby's zijn het afgelopen jaar best gewisseld vanwege mijn revalidatie en de corona-maatregelen. Het begon afgelopen jaar dus bijvoorbeeld met series kijken, Kubb (op het strand), wandelen en fietsen. Gelukkig is dit vervolgens overgegaan naar skeeleren, tennis (les) en stapsgewijs steeds weer meer leuke dingen met anderen doen, zoals een terrasje pakken, etentjes of weekendje weg.

Wat mis je vooral wat nu niet mogelijk is door de corona-maatregelen?

Spontaniteit. Je moet veel meer nadenken/vooruit plannen als je iets wil ondernemen (met anderen).

Wat ga je als eerste doen als alles weer "normaal" is?

Op vakantie waar het mooi weer is en naar een feestje! De locatie en muzieksoort maken op dit moment niet eens meer zoveel uit.

Wat zou je niet meer veranderen ook al mag je alles weer?

Ik hoop dat iedereen de kleine dingen/momenten blijft waarderen (en er volop van geniet) wanneer alles weer 'normaal, gewoon en vanzelfsprekend' is.

Als je zelf een favoriet korfbalteam mag samenstellen wie maken daar onderdeel van uit en waarom?

Moeilijke vraag! Als ik toch antwoord moet geven, kies ik voor het "Avanti team" (de selectie, staf en supporters) dat in 2016-2017 naar de Korfbal League promoveerde. Dit "Avanti team" had veel doorzettingsvermogen, vertrouwen in elkaars en eigen kunnen (met een gezonde dosis zelfreflectie), fanatisme/gedrevenheid, mentale weerbaarheid en plezier.

Wat is jouw nummer 1 in de Top2000?

De nummers van ABBA, lekker vrolijk en je kan (hard) meezingen!

Wat is jouw favoriete gerecht? En maak je dat ook zelf?

Pizza zou ik te vaak in een week kunnen eten. Pizzarette is voor mij dan ook de ideale uitvinding; zelf alles op je pizza kunnen gooien wat je lekker vindt en dat in combinatie met een hoop gezelligheid!

Wat is het spannendst wat je ooit gedaan hebt?

In de zomer van 2013 ben ik op reis naar Nepal geweest. Ik moet toegeven dat ik wat hoogtevrees heb, maar plotseling ontstond het plan om met een groep te gaan paragliden. Ik denk dat ik in mijn leven nog nooit zo zenuwachtig ben geweest als tijdens de rit naar boven in een jeep. Het werkt overigens ook niet mee als de persoon voor je een berg gaat afrennen, maar

vervolgens niet de lucht ingaat.. Achteraf gezien was het natuurlijk ontzettend gaaf en was ik door de adrenaline het meest enthousiast van de groep.

Wat weten mensen niet van je?

Ik kan het irritant vinden als mensen mij aanspreken met mijn achternaam in plaats van met mijn voornaam. Dit gebeurt ook eigenlijk alleen op de korfbal en pas sinds een aantal jaar. Bedankt trouwens nog hiervoor, hè Arie! ? Het grappige hiervan is dat ik het Avanti liedje dat gebaseerd is op mijn achternaam (bal-voor, bal-achter, Ballings, bal-rechts) wel echt leuk vind en dat ik daar eigenlijk ook gewoon heel trots op ben. Tijdens de wedstrijden ben je natuurlijk gefocust en ik denk dat het publiek niet altijd doorheeft hoe ik van hun aanmoedigingen kan genieten.

Heb je nog een tip voor een mooie film, serie of boek?

Ik ben niet echt een 'lezer'. Vorige zomer heb ik tijdens een korte vakantie wel in één keer het eerste deel van De Zeven Zussen (Lucinda Riley) uitgelezen, dus ik zou deze aanraden! Nu moet ik alleen de andere delen ook nog gaan lezen.

Wat is jouw mooiste Avantifoto of herinnering?

Sportieve prestaties (zoals kampioenschappen, NK's spelen en promoties) zijn natuurlijk mooi, maar de fijnste herinneringen hiervan vind ik de gezelligheid en de momenten dat je de prestaties viert met anderen, zoals met je medespelers. Ik heb daarom onderstaande Avantifoto gekozen en wat mij betreft geeft dit een goed beeld van het seizoen 2016-2017.

Aan wie wil je het stokje doorgeven?

Ik wil het stokje graag doorgeven aan Avanti als vereniging.

En welke vraag wil je aan de vereniging Avanti stellen?

Corona heeft natuurlijk ook veel invloed gehad op Avanti. Geen wedstrijden. De kantine gesloten. En ik ben heel benieuwd hoe de vereniging deze moeilijke tijd is doorgekomen? Hoe staan we er financieel voor? En wat zijn de plannen voor de toekomst?